

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Hirdetési árak: egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések garmondsora 30 fillér.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Szerkesztőség a Sörház-utcában 1. sz. a. az emeleten van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2-3.

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Péter és Pál után.

Dés, 1904. június 30.

Bezárultak hát a muzsák csarnokai. A városok — mint megannyi méhkas röpiték a szélrózsa minden irányába — széjjel a tudományra szomjas ifjúságot, mely egy évvel öregebben s néhány szekundával olyik sulyosabban, meggy vakációzni.

Ez a nap — Péter és Pál napja — nemcsak a gazdának jelenti az aratást, hanem a tanulóknak s tanítónak egyaránt. Egész év fáradságos munkájának eredményét mutatja meg.

Nem vétünk hát a hirlapírás muzsája, az aktuálitás ellen, ha e nap elteltével nem a zsvajgó gyerekseregre, hanem az üresen álló iskolákra vetjük szemünket s azt kérdezzük magunktól: vajjon nem kárbavesztett igyekezet a mai tanítási szervezet és rendszer mellett az a sok jó akarata, a melyet növendék és tanár egy hosszú év alatt egyaránt kifejt? s vajjon a jelenlegi iskolák megfelelnek annak a szükségletnek, melyet a gyakorlati élet lépten-nyomon felmutat?

Azt hisszük, egyetért velünk a legelfogultabb paedagogus is, hogy bizony élet és iskola, realitás és tudomány között áthidalhatlan űr tátong ma is

Hogy csak egyet említsünk: igen sok a tudomány arra, hogy pusztán gyakorlati iskolák legyenek például középiskoláink, arra meg, hogy igazi tudományos előképzettséget adjanak, mégis kevesek.

És e mellett kiteszi a szerencsétlen tanúlót lépten-nyomon majdnem minden 4 évben a pályaválasztás keresztutjára, hol ember legyen, a ki a helyes utra fordul.

Kevesebb iskolás bölcsességet és több gyakorlati ismeretet kérünk, de e mellett bizonyos fokig olvadjon egybe ez a két út s csak érettebb korban kényszerítsék a tanulót a pályaválasztás nehéz kérdésének megoldására.

Egyszóval minden egyénnek úgy az

irodalmi, mint a tudományos tanítás alapját el kell sajátítania, de ennél mindenkinek nem kell többet tanulnia.

A gyermeket részesíteni kell legelőször is az összes ismeretek alapfogalmaiban, azaz el kell végeztetni vele a teljes elemi iskolát, azaz a középső oktatás alapfeltételét nem a négy, hanem a hat elemi osztályt kell tenni s a középső oktatás iskolájának ajtaját a 12 éves ifjak előtt kell megnyitni s legyen ez a középső oktatás az elsőfokon, tehát 3 vagy 4 éven át minden gyermekre — nemre való különbség nélkül — teljesen egységes. Szűnjék meg tehát a mai középiskolák, polgári iskolák és felsőbb leányiskolák négy alsó osztálya s lépjen helyébe egy, a teljes népiskola tananyagára támaszkodó középiskola, melynek fő feladata éppen az legyen, hogy minden egyénnek módot adjon úgy az irodalmi, mint a tudományos tanítás alapjainak elsajátítására. Ez nyújtson egyúttal módot arra, hogy az életben szükséges gyakorlati tudományok alapját is elsajátítsa az ifju, mindkét nembeli egyaránt.

Hasonlítsunk tehát ez az iskola sokkal inkább a mai polgári iskolához, mint a középiskolák bármelyik fájához. Ne legyen benne a tanítási rendszer szakszerű, hanem inkább nyújtson módot arra, hogy a tanár minél többet foglalkozzék a tanítvánnyal, ismerhesse meg minél több oldalról s így kísérje végig a tanfolyam valamennyi évfolyamán, hogy lehessen belőle úgy a gyermeknek, mint a szülőnek a gyermek jövője tekintetében legfőbb bizalmasa, a kinek szavára hallgathat mind a kettő, ha határozni akar a 15-16 éves ifju jövő pályája felett.

Mert ebben a korban még mindig van idő úgy a tanulmányok félbehagyása, mint annak bármily irányban leendő folytatása felett való határozásra: lehet a fiuból iparos, kereskedő, lehet a leányból gazdasszony, kinek ennyi tanulás is elég; de lehet mind a kettőből postás, vasutas vagy falusi gazda; és lehet mindezeknek a pályáknak maga-

sabb képesítésű egyéne, vagy a tudományos pályák bármelyikén sikerrel haladó tanuló.

Ez utóbbiak számára van szükség e szétágazó felsőbb középiskolákra, melyek aztán szak szerint tanügyi, klasszikus-reális, ipari, kereskedelmi, gazdasági vagy háztartási irányban képezik ki az ifjakat 2 vagy 3 éven keresztül s így a 18-19 éves korára sokkal alaposabb kiképzetés után odajuttatja őket, a hova a mai érettségi bizonyítvány vezérli.

Ez volna az egyedül helyes megoldás.

Ma a gyermeket minden három-négy esztendőben válaszutra állítja a tanulási rendszer, melynek rengeteg fajta, egymástól egytől-egyig független tagozata, a különbözőzeti és felvételi vizsgálatok tömkelegével riasztja el az ifjut attól, hogy egyszer — talán akarata ellenére is, de mindenesetre hajlamaival ellenkezőleg választott pályáját elhagyva, neki megfelelőre térjen át. Ez egyszersmind az egyik fajta iskolák túltömöttségét, a másik fajtájúaknak pedig elhagyottságát eredményezi s ennek folytán az előbbieken a tanárok a gyermekek lelkétől idegenek maradnak s képtelenek arra, hogy a szülőket helyes tanácsokkal ellássák.

Ha megszűnik az ok, megszűnik az okozat is: ha életbelépne a fentebb vázolt tervezet, mely szerint az oktatás a gyermek 15-16 éves koráig teljesen egységes maradna s az e felett álló, szak szerint elkülönített iskolák végső bizonyítványa is minden különbözőzeti vizsgálat nélkül jogosítana a felsőbb tanulmányokra, azonnal megszűnnének a mai káros kapkodások és erejét vesztené a proletáriátusnak az a melegágya, melyet a mai széttagolt tanulási rendszer ijesztő mértékben termékenyít.

Gazdasági előadások.

Sajómagyaros, június 27.

A „Szolnok-Dobokavármegyei Gazdasági Egyesület” a földmívelésügyi miniszter anyagi támogatása mellett, folyó évi június hó 26-án határbejárással

TÁRCZA.

Almodom tovább...

Éjfelre jár...

Kihalt az utczalárma,

Bágyadtan, ring a hold ezüst sugára.

Én meg fáradtan otthonomnak tartok,

Megunva már, a küzdést, lelki harcztot,

Mit oly kegyetlen rám zudit az élet.

S miért? Mert édes álmainnak élek,

Mert lelkem fenn a végtelenbe szárnyal,

Dévajkodik a játszi délibábbal,

Mert üznek izzó égő vágyaim,

Mert érezek és vannak szárnyaim,

Mig felragadnak fel a mésszeségbe,

Ahol még szűz a nap sugára, fénye,

Ahol még tiszta léget szív a lelkem

S ahol a piszkot, földi bünt felejem.

Éjfelre jár...

S kis otthonomba érve,

Leroskadok egy ócska, régi székre.

Nem alhatom, az álom elkerül.

S a lelkem érez, sejtve lelkesül,

Láttán a sok, sok, apró versikének,

Mik itt hevernek: illanó remények,

Elsírt bajok mind beuntuk eltemetve,

Zengő sorokban életem keserve.

Az óra üt... én is pihenni térek.

Ledülök kemény fekhelyemre lágyan,

S álmodom tovább az éjszakában.

Peterdi Andor.

A szónok.

Irtá: CHEHOV ANTAL.

Egy borongós őszi napon temették el Kirill Ivanovicot, kinek életében két öreg hibája volt: az alkoholizmus és házsártos feleségével való örökös veszekedés... Amint a komor gyászkocsi a templomból a temető felé baktatott, a megboldogult egyik kollegája hirtelen bele vetette magát egy ősi batárba és a fiatal, de már elég népszerű Gregor Petrovicshez hajtatott. Petrovics kiváló talentum volt: a lakodalmi, jubileumi és komor gyászbeszédet hevenyében rögtönözte. Ha kívántak, bármikor szónokolt: félálomban, lázban és nem józan állapotban. Hanghordozása sima és egyhangú, olyan mint a háztetőről lecsurránó esőcsepp! S szavaiban pedig rémsok a frázis. Folyékonyan és hosszasan beszél, olyannyira, hogy kereskedői körökben lakodalom alkalmával gyakran a rendőrség szolgálatát veszik igénybe.

— Kéréssem lenne hozzád egyetlen jó barátom — szól Pomlavszi, amint belépett Petrovicshez. Vesd magadra a kabátot és gyere. A gazdánk meghalt s mi épen a másvilágra akarjuk transportálni a megboldogultat, de mielőtt elhantoljuk, valami badarságot kellene fölötte elhadarni... Te vagy ami egyetlen reményünk... Hiszen, ha egy jelentéktelen ember halt volna meg, akkor nem háborgatnálak, de véletlenségből a titkár patkolt el...

— Ah a titkár! — szólt Petrovics nagyot ásítva — az a söriszák?

— Igen, az iszákos. No gyere, a kocsí már vár. Most szabad folyast engedhetsz cicerói szónoklatodnak. Petrovics szívesen beleegyezett. Kezével neki gyürkőzött hajának és valami melankolikus arczkifejezést erőszakolt magára.

— Ismertem a titkár — szól, amint beült a batárba — korhely ficzkó volt, aminőt alig ismertem. — No Gregor, halottakról nem illik ilyesmit mondani.

— Természetes, de mortuis nil nisi bene, azért mégis nagy gazember volt.

A barátok utólérték a gyászmenetet és mellé csatlakoztak. A halottas kocsí oly lassúsággal mozgott, hogy időközben három pálinkamérésbe is mehettek, hogy a megboldogult üdvösségére egy-két pohárkát ürítsenek.

A pap misét mondott a temetőben. Anyós, feleség és sógornó keservesen zokogott. Amint a koporsót sirboltba helyezték, a megboldogult övegye hangosan feljajdult: „Oh temesetek melléje!” Azért mégsem követte férjét a sirba, mert valószínűleg arra a nyugdíjra gondolt, amit majd ezután fog élvezni. Mikor végtére már minden csendes lett, előlépett Petrovics.

„Hát igaz? Megtörtént? Hihetünk-e önmagunknak? Ez a koporsó, ezek a kisírt vörös szemek, a fájdalom és panasz, álom? Oh jaj nekünk, ez nem álom, ez szomorú valóság; a mi szemeink nem csalnak. Ez a bátor lelkű férfi, kit még alig néhány napja oly makulátlanul láttunk szemeink előtt dolgozni; o... ez... ugyanaz a férfi itt fekszik előttünk, holtan, élettelenül, mintegy játéka a fátumnak. A könyörtelen Halál végig suhogott rajta jéghideg kezeivel — meghalt. Pótolhatatlan veszteség! Ki tudná őt pótolni? Kiváló képzettségű tisztviselőink között Prokofi Oszipics volt egyike a kiválasztottaknak. Egész lelkével, minden erejével csüggött hivatalán, még a nyugalom óráit,

kapcsolatos népies gazdasági előadást tartott Sajómagyaros községben. Az előadói tisztséget Székely Sándor beszücczei törvényhatósági kir. állatorvos és Ámirás Kajetán sajómagyarosi birtokos vállalták magukra.

Fent említett nap délelőtti óráiban dobszóval adták a lakosságnak tudtára, hogy a d. u. 2 órakor kezdődő előadásra, minden gazda a saját jól fel-fogott érdekében jelenjék meg. A felhívás hatás-talan nem volt, mert a helybeli és szomszéd köz-ségek intelligenciáján kívül egybe gyűlt mintegy 70 parasztgazda, a kik várva várták a falusi embert leginkább érdeklő gazdasági előadás megkezdését.

A gyönyörű időjárás által kecsgetve, a tanulni vágyó kis csapat a határra indult s első szemléjét egy réten tartotta, a hol Székely előadó felhozta az idej szarazságot, a mi takarmány szükségét vonhat maga után, figyelmeztette a gazdákat, hogy a takarmány mennyiségét növelni lehet, ha aratás után a tarlót felszántjuk s mohart, kölest avagy csalamádét vetnek. Jóakarattal hívta fel a gazdákat, hogy takarmánytermő réteiket jobban gondozzák, a mi ugy érhető el, ha tavasz-szal a vakondtúrásokat elegettenjük s évenként — bár egy ízben — a gyomirtásra s a talaj por-hanyítására réti boronával megfogasoljuk.

Pár lépéssel tovább haladva, egy géppel sorba vetett törökbuza vetésnél állapodánk meg, itt a sorba vetés előnyössége lett beigazolvva az által, hogy sorba vetésnél kevesebb vetőmag szükséges, arányosabb lesz a távolság s a sorok nemcsak kézi, hanem lókapával is megmunkálhatók.

Odább Ámirás Kajetán birtokos hegyoldalon fekvő gyönyörű vetéséhez vonult társaságunk, a mi daczára az uralkodó nagy szárazságnak, Bács-Bodrog vármegyének is diszére válnék. Világért sem vet ő kegyelme kalászos után kalászos, hanem a vetést a következő sorrendben végzi: pld. 1-ső év tavaszi búkköny trágázva, 2-ik év őszi buza, tavasszal közé lóhere, 3-ik év lóhere, 4-ik év lóhere, 5-ik év törökbuza. Itt volt szíves a birtokos felhozni, hogy mennyire vét az a gazda, a ki ocstut vet s a mai gombás világban vetőmagját üszög ellen azzal az olcsó kékkővel meg nem csávázza, e megjegyzésre helyeslőleg bólintottak a tisztességtudó szászok, a kik földjeiket annyira becsülik és dédelgetik, mint anya gyermekét s mikor nem könnyelműségből, hanem a sors csapásai miatt egy darabkától meg kell válniok, csak oly könnyen válnak meg, mint a kisdéd a jó anya emlőjétől. Takarékosak, a munkában fáradhatatlanok, tanulni szeretők, szorgalmukat Isten áldása kíséri. Megyénk lakossai, kövessetek példájukat!! A mit ők meg-tesznek és semmit sem restelnek, ti is éppen ugy megtehetitek.

A szomszéd tábla egy lóherés volt, a hol a körjegyző, mint a törvény végrehajtója állott elő s egy arankafoltra mutatott, a mely ugyan már le volt kaszálva és felásva, de nem a kellő terje-delemben. Azért helyesen jegyzé meg, hogy ha azt akarjuk, hogy munkánkat siker koronázza, nem elégséges csak az arankával dusabban elrepett fol-tokat felásni, hanem az egészségesből is egy darabot ki kell kanyarítani s azt is felásva szalmával be kell hinteni és meggyujtani. Szigoruan meghagyja a birtokosságnak, hogy mindenki takarmányából az arankás foltokat kiirtsa, mert különben súlyos büntetéssel lesznek sújtva. A körülállók megnyug-

az éjjeleket is nehéz munkában virasztotta át; megközelíthetetlen, megvesztegethetetlen volt... Oh mint megvetette azokat, kik a felek kárára megvesztegetni akarták. Prokofi Oszipics szemem láttára osztotta széjjel szerény fizetését szegényebb kollegái között. A szegény özvegyek, árvák jajkiáltásait és panaszait meghallgatta, kik szintén az ő támogatásából éltek. Teljes életét a köz-szolgálatban és a jótékonyaság gyakorlásában töltötte, nem ismerte az élet örömeit és távortartotta magát a családi boldogságtól, hiszen ismeretes, hogy aggregény maradt élete végéig. Kollegái közül ki tudná őt pótolni? Még magam előtt látom borot-vált, barátságos arcát... még most is hallom lágy, behizelgő hangját... Béke hamvaidra Prokofi Oszipics! Nyugodj békében te becsületes, bátor előharczos!

Gregor Petrovics tovább folytató szónoklatát, bár mozgolódni kezdett már a közönség. A gyász-beszéd tetszett, könnyeket sajtolt ki mindenkinék szeméből, azonban nagyon sajátosnak és külö-nösnek tetszett. Először is érthetetlen volt, hogy miért nevezte a szónok a megboldogultat Prokofi Oszipicsnek, holott Kirill Ivanovics volt a neve. Másodszor mindenki előtt ismeretes, hogy az el-hunyt egész életén át a hitese feleségével vesze-kedett s így aggregény sem lehetett. Harmadszor sűrű, vörös telt szakála volt. Életében sohasem borotválkozott: érthetetlen tehát, hogy a szónok miért említette borotvált arcát. A hallgatók meg-hökkentek, egymásra pislogtak és a vállukat vonták.

„Prokofi Oszipics! — folytató tovább szónok-latát — nem volt megnyerő külsőd, sőt csuf voltál, durva és szigorú, de mi mégis tudtuk, hogy ezen álarcz alatt a legbecsületesebb baráti szív dobog.”

A jelenlevők ez utóbbi szavaknál észrevehet-ték azt a csodálatos változást, mely a szónok lel-kében végbement. Mereven, sötétén nézett egy

tatására azonban felhozta, hogy e szigorú rendelet éppen a gazdák javát czélozza, mert ha idegen államokba a lóheremag kivitele annak tisztátalan-sága miatt lesz tiltva, az ára tetemesen csök-kenni fog, a minek csak a gazda vallja kárát.

A törvény helyességének elismerése után a közeli szőlőhegyek felé vettük utunkat, a hova megérkezve, szomoruan vettünk tudomást arról, hogy az a picizny bogárka, mely kártevő erővel rendelkezik s mint pusztítja a legjobb rizling bor-akat termő szőlőket. De midőn megpillantottuk Ámirás Kajetán szőlőtulajdonos amerikai szőlővel betelepített 4 holdas tábláját s a tőkéken álló aranyszínű gerezdeket, vigasztalást s biztatást meri-tettünk a jövőre. Itt említett házigazdánk látva a kipirult arcokat, hogy az előadás zamatosságát növelje, jóféle ropogós cseresznyére hívta meg az egész társaságot s kóstoltatás közben beszélt el, hogy e helyen előzőtt 25 évvel csak kőkeny s a kecskéknék is csak silány tövis termett s e par-lagon hevert talajt 10 pengő forintért vásárlá meg, e terület ma már évenként átlagosan 2—3000 koro-nát jövedelmez.

A szőlőhegyről letekintve s a völgybe le-ereszkedve, a legelésző marha, ló és sertés csordát vettük szemügyre. Itt az állatorvos vette át a szót. Bemutatva miként kell a gazdának az egyes egy-szerűbb állati betegségeket pld. hályog, var, járom és hám feltörést gyógykezelní, ha a marha nedv-dus takarmánytól felfuódik, a szuresap miként kezelendő, továbbá általános érdeklődés között mutatta be a herélőgépet.

Bejőve a községbe, egy pár trágyatelep meg-tekintésére került a sor, itt intette a gazdákat, hogy a gazdálkodásban oly fontos szerepet játszó trágyát miként kezeljék, ha azt akarják, hogy an-nak alkotó részei kárba ne vesszenek.

Esteli 7 órakor a tanulságos kirándulás véget ért s az egybesereglett nép, élén szász lelképásztó-raival, hálás köszönetet mondott nemcsak előadó uraknak, hanem mindazoknak, a kik a nép boldog-ságát szívükön hordozzák s annak anyagi jólétének előmozdítására fáradozni meg nem szűnnek.

D. K.

Árpástó, június 26.

Mult hó 26-án délután 2 órától kezdődőleg határbejárás közben szemléltető gazdasági előadás volt Árpástón, hol mint előadók megjelentek Szem-máry József egyleti titkár és Gyárfás Albert beth-leni ev. ref. lelkész. Már az előadást megelőző napokon a minden tudást és ujitást szerető kis-gazdák nagy érdeklődéssel beszéltek az előadásról és rendkívüli várakozással néztek eléje. Az érte-lmiségen kívül jelenvolt 52 kiscgazda. A gyüleke-zés helye a községháza volt, hol Szemmary Jó-zsef gazdasági titkár üdvözlővén a jelenvoltakat, lelkes szavakkal hívta fel a figyelmet és költötte fel az érdeklődést az összejövetel iránt. Mezőre indulás előtt igen tanulságosan beszélt a gyű-mölcsfa tenyésztésről, a gyümölcsfák nemesiséről, szólt az oltványok jutányos áron való beszer-zési módjáról, a faiskolákról s azoknak nagy elő-nyeiről.

Azután következett a csoportos kivonulás a mezőre. A hajlongó buzatáblák mellett rendkívül értékes, közvetlen és élvezetes előadást tartott a búzatermelésről, megismertette annak válfajait,

pont felé, nyugtalan mozdulatokat téve, majd maga is vonogatta vállait. Aztán pillanatra elhallgatott és Ponlavoszky felé fordult:

— Hallga, hiszen ő él! mondá elszörnyűködve.

— Ugyan ki?

— Hát Prokofi Oszipics! Ott látom az emlék-oszlop mellett.

— Hiszen nem is az halt meg! Kirill Iva-novics a megboldogult.

— De magad mondottad, hogy a ti titkártok hunyt el.

— Kirill Ivanovics is volt a titkárunk. Oh most eltevesztetted őket! Ezelőtt Prokofi Oszipics volt a titkárunk, az igaz, de két évvel ezelőtt, mint osztályvezetőt áthelyezték a második ügyosztályba.

— Az ördögbe! Ti még bölcse Patrukoffot is zavarba hoztatok!

— Folytasd, miért nem beszélsz tovább? a helyzet kinössá válik.

— Petrovics újból a sir elé lépett és tovább folytató fáradozásait. A borotvált képu Prokofi Oszipics történetesen ott állt az emlékoszlop mel-lett és haragosan nézett a szónok szeméi közzé.

— Ugyan hogyan jutott ez az eszedbe? — kérdezték barátai — hiszen te egy élő embert hantoltál el.

— Ez már czudarság, fiatal ember — mor-mogott Prokofi Oszipics. — Az ön szónoklata talán megfelelt volna egy halott számára, de nevéssé-gessé teszi az embert, ha azt egy élőre vonatko-ztatja. Az istenért, mit hadart maga össze? „Meg-közelíthetetlen, megvesztegethetetlen volt.”? Ilyes-mit élő emberről csak guyosan lehet mondani. Aztán arra sem kérte önt senki, uram, hogy a külsőm felől nyilatkozzék. Ha nem is vagyok szép, ha a külsőm nem is éppen megnyerő, azt nem kell a közönségnek fenhangon hirdetni! Ezért elég-tételt kérek!...

Ford.: Karvaly Aladár.

beszélt mikénti megmiveléséről, vetési idejéről, a konkoly kiirtásáról, elősorolta a búza betegségeit s a betegségektől való óvakodások módjait stb. Tovább menve a kukorica táblák mellett, attért a kukorica termelésre, annak alapos megmunká-lására, ismertette és termelésre ajánlvá, egy az éghajlati és talajviszonyoknak kitünően megfelelő kukorica fajt. Majd az árpa, zab és köles terme-lését adta elő közvetlen szemléltetés mellett.

Mély szakképzettségű előadását megnyerő, kedves módorával, találó adomák és trefás meg-jegyzések fűszerével oly élvezetessé tette, hogy annak egyetlen szava sem vészett el, hanem fe-ledhetetlenül bevesődött a hallgatók lelkébe. Az után Gyárfás Albert ref. lelkész vette át az elő-adás fonatát.

Alapos gazdasági tudással beszélt a váltó-gazdaságról, a mely szántás előnyeiről, az őszi szántás hasznáról. Előadta a lóheretermelést, meg-magyarázta, hogy miért kell maglóhernek a má-sodik kaszálást, hagyni. Beszélt a luzerna terme-lésről, annak trágyázásáról. Ismertette a rét ké-szítést, behatóan fejtegette a rét lekaszálásának idejét. Magyarázta a műtrágya készitést is.

Ezeket kívül mindkét előadó a gazdák szá-mos kérdésére adott tanulságos, kimerítő felvilá-gosítást.

Ezután Szemmary József egyleti titkár át-ért a méhtenyésztésre, fejtegette annak fontos-ságát, kevés költséggel és fáradsággal járó anvagi hasznát. Beszélt arról a sok lelki gyönyör-ről, a mit a méhécske az ő bámulatraméltó mun-kásságával nyújt az embernek. Felemlítette azokat a körülményeket — rétek, szőlők, gyümölcsös-keretek közelsége. — mik a méhtenyésztésre ked-vezőek s mivel Árpástó községe mindeben meg-felel a méhtenyésztés követelményeinek s hogy a nép közvetlenül szemlélhesse az okszerű méhé-szet hasznos voltát, az egylet nevében Bányai Ferencz áll. ig. tanítónak egy kaptárt ajándéko-zott, oly formán, hogy az nem személyhez, hanem álláshoz legyen kötve s tanítóról-tanítóra szálljon. Bányai Ferencz ig. tan. melegen megköszönve az ajándékot, kijelentette, hogy czéljául fogja kitűzni a községben az okszerű méhészet megkedvelte-tését.

Igy ért véget a rendkívül érdekes gazdasági előadás. Köszönet e szép napért az előadóknak. Vajha adná a mindenható, hogy minél több ilyen tanulságos nap virradjon az értelmes, tudnivágyó árpástói népre!

B. F.

HIREK.

Előfizetési felhívás. 1904. évi julius hó 1-ével új előfizetést nyitottunk a „Szolnok-Doboka“-ra. Tisztelettel kérjük elő-fizetőinket, sziveskedjenek az előfizetési díjakat beküldeni, hogy a lapot megszakítás nélkül tovább küldhessük. Előfizetési ár félévre 5 korona, néptanítók és lelkészek-nek 4 korona. A „Szolnok-Doboka“ kiadó-hivatala: Dész, Serház-utca 1.

— **Vármegyei közgyűlés.** Vármegyénk tör-vényhatósági bizottsága julius hó 8-ik napján d. e. 10 órakor, a vármegye székház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart. E rendkívüli közgyűlés tárgysorozata:

Belügyi m. kir. miniszter urnak a vár-megyei alkalmazottak illetményeinek szabályozá-sáról szóló 1904. évi X. t.-czikk végrehajtása tár-gyában kibocsátott utasítása, illetőleg az illetmé-nyek megállapítása iránt tett intézkedése. — A dési közbághidhoz bejáró szajkapataki hid meg-építése tárgyában megtartott árlejtés fölött hozott képviselőtestületi határozat ellen Sulyán Jánosnak felebbezése. — A Kovács Samu alapítványát ké-pező „Óvoda“ fölépítése tárgyában megtartott árlejtés fölött hozott képviselőtestületi határozat ellen Bartók József fellebbezése. — Szamosújvár város közönsége által alkotott piaci helypénz díjszabályzat. — Bokros Andor árvaszéki elnök kérése 8 heti szabadságidő iránt.

— **Személyi hír.** Br. Jósika Sámuel v. b. t. t. vármegyénk illusztris nagybirtokosa — mint igaz részvétellel értesülünk — súlyos betegen fekszik kolozsvári lakásán. A mult hét végén kezdődött rosszulléte s ágyához szurduki kastélyába Brandt orvosprofesszort hívták, kinek tanácsára Kolozs-várra szállították a beteget, kinél belgyuladást constatált a professor. Állapotában hétfőn némi javulás állott be s így remélünk lehet, hogy minél előbb friss egészségben üdvözölhetjük br. Jósika Sámuel, kinek állapota felett tisztelőinek nagy serge aggódik ugy vármegyénkben, mint ország-szerte.

— **Vármegyei tisztviselők fizetése.** Várme-gyénkben folyó hó 8-án tartják meg a rendkívüli közgyűlést, melynek határozata alapján aztán ki-

utaltatnak az új fizetések a vármegyei tisztviselőknek. Sokat érdekel az, hogy milyen lesz nálunk az új fizetés? Ezeknek kíváncsiságát kielégítendő, közöljük e kimutatást:

	Osztály	Fokozat	Fizetés	Lakbér
			koronákban	
Alispán	VI.	3	6400	960
Főügyész	VII.	2	5400	720
Főjegyző	VII.	3	4800	720
Árvaszéki elnök				
Főorvos	VIII.	2	4000	600
I—II. aljegyző				
Főszolgabíró		3	3600	
Árvaszéki elnök	IX.	2	2900	480
III—IV. aljegyző				
Járási orvos		3	2600	
Szolgabíró	X.	2	2200	420
Irodaigazgató				
V. aljegyző, árvaszéki jegyző				
II. oszt. szolgabíró				
Iktató				
Levéltáros	X.	3	2000	
Kiadó				

Vármegyénkben vitás, hogy az árvaszéki könyvvezető milyen osztályba jöjjön s hogy a házfelügyelő altiszt-e avagy tisztviselő s így a IX. osztályba sorozandó vagy sem?

— **Bírói kinevezés.** A király Dr. Miksa Pompejus kolozsvári ítélőtáblai tanácsjegyző-albírót a szelistyei járásbíróvához járásbíróvá kinevezte.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Nyakas Mária felsőoroszfalusi állami óvónőt a felőri áll. óvodához helyezte át.

— **Kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Esztégár Gergely szamosújvári állami főgimnáziumi tanárt a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába kinevezte. — A pénzügyminiszter az ipolysági pénzügyigazgatóságához Vincze István dési lakost állami végrehajtóvá ideiglenes minőségben kinevezte.

— **Új orvos a honvédeknél.** A király dr. Kálmán Mór a kolozsvári 21. honvéd gyalogezred állományába kinevezte.

— **Műkedvelői előadás.** A dési ev. ref. egyház saját orgona-alapja javára, július hó 9-én, a szolnok-dobokamegyei nemzeti színházban műkedvelői előadást rendezett, a melyre a dési ismert műkedvelők közül többeket sikerült megnyernie. A kibocsátott szinlap a következő:

A dési ev. ref. egyház orgona-alapja javára 1904. évi július hó 9-én, szombaton műkedvelők előadásában színpad kerül: I. *A szörnyű Márkus.* Vigjáték, 1 felvonásban. Irta: Illgner Károlyné. Személyek: Márkus Dani tanácsos, Máty István úr. Gerendi Pál tanácsos, Bene Ferencz úr. Eliz, Gerendi neje, Rehberger Tilda k. a. Juli szobalány, Illgner Károlyné úrnő. II. *Az első debut.* Magánjelenet. Irta: Faragó Jenő. Előadja: Rehberger Tilda k. a. III. *Hármas szövetség.* Vigjáték, 1 felvonásban. Irta: Torkos László. Személyek: Kamilla, Balázs Rózsika k. a. Olga, Duzsárdi Boriska k. a. Piroška, Fleissig Juliska k. a. Rétfalvy Zoltán, Szeesák János úr. Kezdeté este pontban 7 és fél órakor. Helyárok rendesek.

Az előadás iránt nagy érdeklődés mutatkozik és már is nagyszámu előjegyzés történt a jegyekre, melyek előre is válthatók Gálócsi Samu üzletében.

— **Agyonlőtte a fiát.** Szomorú eset történt vármegyénkben. Késmárky Elek volt tekei ügyvéd, kentelkei (Sajómagyaros mellett) földbirtokos — agyonlőtte Ákos nevű 35 éves fiát. Az esetre vonatkozólag tudósítónk az alábbiakat jelenti:

A körül-belül 80 éves köztisztviselőben álló ügyvéd feleségével, leányával és Ákos nevű fiával kentelkei terjedelmes birtokán gazdálkodott. A fiu házastárs természetéről ismeretes a vidéken. Szülei és leánytestvérével brutálisan bánt s nem egyszer tetteleg bántalmazta őket. Az elmúlt pénteken is neki ment testvérének és haját tépve megverte. Az apja a leány segítségére sietett, de a fiu most már az öregnek esett, a ki a végső pillanatban, mielőtt megúthatta volna — forgópisztolyával közvetlen-közletről halántékra lőtte fiát. A megsebesült fiu a lövésre összerogyott, de néhány pillanat múlva feltámaszkodott, hogy — mint mondá — az apját agyonlője. Alig tett azonban 2—3 lépést, most már eszméletlenül rogyott a földre. Azóta élet-halál között lebeg, de

felgyógyulásához remény van, mert a golyó a fölön keresztül hatolva a koponyacsonton megakadt, lecsuszott és a nyaknál megakadt.

A szerencsétlen apa, fia dühétől felve, nyomban elmenekült s Besztercén átírvasztva az éjszakát, másnap Budapestre utazott. Az ügyben vizsgálatot indítottak s a dési ügyész részéről dr. Pap Sándor kir. alügyész már kiunt járt a helyszínen. Az öreget szabadlábon hagyták, ki azal védekezik, hogy nem akarta megölni a fiát s csak úgy sült el a revolver, hogy fia a kezére ütött, a mikor ő csupán fenyegetésből ráfogta a fegyvert, hogy testvérét ne bántalmazza. Az ügy a dési esküdszék elé kerül.

— **Negyven éves találkozó.** Az egykori iskolatársaknak érdekes találkozója volt június 30-án Kolozsvárt. A kolozsvári róm. kath. kegyesrendi gimnáziumnak negyven évvel ezelőtt 1864. év június 24-én érettségét tett tanulói gyűltek össze baráti találkozóra. Az érdekes találkozóon megjelentek: Duha János szamosújvári rendőrfőkapitány és Esztégár László szamosújvári ügyvéd, Tüzes Karácson kir. közjegyző (Dés) és László József nagybirtokos (Nagyiklód). — A kedélyes ebéd után, a melyen a régi iskolatársak sok kedves fiatalkori emlékeket ujjították fel, a délután folyamán Nagyiklódra rándultak, hol László József látta őket szíves magyarossággal vendégeitül. Az iskolatársak a találkozón abban állapodtak meg, hogy 5 év múlva Kolozsvárt ismét összegyülekeznek.

— **A rojhaidai vashámor új gazdája.** A m. kir. kincstár tulajdonát képező rojhaidai vashámort és hozzátartozó birtokot a macskamezei mangan bányákkal együtt vármegyénk egyik nagybirtokosa gróf Eszterházy Gyula vette meg. A birtokbaadásra a kir. kincstár képviselőjében Ujhelyi Hugó kir. jogügyi tanácsos, Szellemi László oláhláposbányai bányafőnök, két bányafőmérnök és több kezelőhivatalnok jelent meg, kik június hó 27 és 28-án bevezették az új tulajdonost a birtokba. A kincstár már mintegy 12 évvel ezelőtt felhagyott a rojhaidai vashámor üzemével, mert nem jövedelmezett eleget s azóta a milliókra menő befektetések kamat nélkül heverték parlagon, míg a múlt évben a minisztérium az azoknak eladását határozta el s ehhez a törvényhozás jóváhagyását is kinyerte. A festői vidéken fekvő vashámor fontos közgazdasági missziót is teljesített, mert százakra menő munkáscsaládnak biztosított kenyeret. Az új tulajdonos még véglegesen nem döntött, hogy vajjon újra üzembe helyezi a hámort vagy sem.

— **Eljegyzés.** Július hó 3-án Benkő Gyula állami számtiszt jegyet váltott Páll Mihályné nevelt leányával Lőrinczy Károlával.

— **Esküvő.** Június hó 22-én fényes polgári nászmenet jelent meg a dési anyakönyvvezetői hivatalban. Traczikievitz Rezső és Szántó Erzsike jelentették ki Szilágyi Albert anyakönyvvezető előtt, hogy egymással házassági szövetséget ohajtanak kötni. A törvényszabta formák megtörténte után a ref. templomba vonult a menet, hol Vásárhelyi Boldizsár — szokatlanul nagy közönség jelenlétében — valóban meghatóan szép beszéddel adta az ifjú párra az egyházi áldást. Mindkét aktuson a násznagy tanúk: Darkó Lajos dipsei gazdaszt és Görös Sándor gyalui járási állami állatorvos voltak. Nyoszolyó leányokul: Balázs Róza, Fodor Iza és Duzsárdy Boriska; vőfélyekül: Diószeghy Lajos, Ludvig Nándor és Kiss Róbert szerepeltek. Nászasszonyok voltak: Darkó Lajosné és Görös Sándorné. Résztvettek a menyegzőn még: Gerece Kata, Szántó Mártonné, Budai Elek és Szántó Márton. Az esküvőt estebéd követte, melyen számos jóízű és humoros tosz hangzott el. Asztalbontás után táncz, dal, és szavalatokkal tartották folytonos jó kedélyben a társaságot. A Szántó-családnak, mint iparos polgáraink egyik legérdemesebbjének, ki helyi kis társadalmunk anyagi és erkölcsi fejlődését célzó minden mozzanatában számos évtized óta részes: midőn szeretett leányát új otthonába bocsátja: szívből kívánunk szerencsét és boldogságot!

— **A polgári olvasókör táncmultsága.** A dési polgári olvasókör folyó július hó 3-án, vasárnap tartotta évente nagy sikerrel rendezni szokott nyári táncmultságát a Bánffy-sétaterén. A multság, melynek előkészítésében városunk intelligenciája, iparos ifjúsága egyaránt részt vett, a lehető legjobban sikerült. Ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben teljes siker koronázta a rendezőség fáradságát, melynek élén Szilágyi Albert polgármester, mint az olvasókör elnöke, Vásárhelyi Boldizsár az olvasókör alelnöke, Varga Már-

ton jegyző, ifj. Hegyi Mihály r. b. elnök, Góczy Károly pénztárnok állottak. A multság este 6 órától a késő reggeli órákig tartott. A zenét Bani Lajos jőnevű zenekara szolgáltatta.

— **Megőrült földbirtokos.** Dr. Kupsa Viktor vármegyénkbeli földbirtokos, a ki a múlt 1901. évi képviselőválasztáson Magyarlápason gróf Teleki Sándorral szemben képviselőjelöltül lépett fel, a múlt héten a fővárosban Gellért-tér 3. sz. lakásán hirtelen megőrült. Revolvert ragadott és ráloőtt a házvezetőnőjére, Weisshaus Etelre, meg az inasára Kovács Lajosra. A golyó szerencsére csak Kovács Lajos zárcsuklóját sebesítette meg jelentéktelenül. A szerencsétlen embert nagy nehezen lefegyverezték és bevitték a főkapitányságra. Itt a rendőrorvos konstatálta, hogy veszedelmes őrült és beszállították a lipótmezei tébolydába.

— **Nemes czélu adakozás Kaczkón.** Az 1903—904. tanévi zárvizsga alkalmából a jó tanuló gyermekek megjutalmazására adakoztak: br. Inczedy Samu 10 darab díszesen kiállított könyvet és 12 koronát, Székely Gyula 10 drb. díszesen kiállított könyvet, Csizsár Klára 1 drb. díszesen kiállított könyvet és 1 koronát, Voith Gergely 10, Kaczkó-, Kapjon- és szelecskei hitelszövetkezet 6, Csizsár Károly és özv. Ujfalvy Ádámné 1—1 koronát, Szombathy Sándor 1 kor. és egy díszesen kiállított asztali rózsacsokrot, Debreczeni Ferencz és Daróczi Márton 40—40 fill., Sámuel Dávid és Lévi Zsigmond 1—1 koronát és Schnábel Jakab 40 fillért. Folyó hó 12-én megtartott zárvizsga alkalmával 63 jutalomkönyvet osztottunk ki és fennmaradt 5 drb. könyvet br. Inczedy Samu szeretett elnökünk felkérésére a szelecskei áll. iskola jó tanulói számára Vajda György tanító urnak átadtam. — A tanulók nevében fogadják az adakozók hálás és nyilvános köszönetem, kik minden évben a legnagyobb készséggel nyitják meg tárczáikat a jótékonyág mezején s szereznek elfelejtethetetlen örömeket a tiszta szívű gyermeki lelkekben. Kaczkó, 1904. június 29-én. Debreczeni Károly állami tanító.

— **Jelentkezések a kolozsvári állami ipari szakiskolán.** A kolozsvári m. kir. állami ipari szakiskola igazgatója köztudomásra hozza, hogy az 1904—905. tanévi fa- és fémipari szak I-ső osztályára a jelentkezések az intézet helyiségében (Kolozsvár, Malom-utca 26. sz.) folyó évi július hó 1—10-ig a délelőtti órákban történnek. Rendes tanuló lehet, a ki valamely közép vagy polgari iskola 2 osztályát vagy 6 elemi osztályt sikerrel végezt s kifejelett ép testalkatu. A kellő elméleti előképzettség sikeres felvételi vizsgával is pótolható, kivételesen a tanoneziskola 3 osztályát sikerrel elvégzett tanuló is felvétetik. Vidékiek a jelentkezést írásban is tehetik a felforolt okmányok beküldése mellett ezek által azonban orvosi bizonyítvány is csatolandó az ép és egészséges testalkatról. Később jelentkezők csak üres hely esetén vétetnek fel. A felvételtől értesítés küldetik. Felvilágosítással szolgál mindezekre nézve részletesebben is az intézet igazgatósága.

— **Iskolai értesítők.** Péter-Pál napján az összes iskolák becsukták kapuikat. A tudományok csarnokait némaság, esend üli meg. Kihalt az élet, a vidámság, zsibongó zaj az iskolák udvarain s az ezer ifju, növendék és gyermek megtért a szülei otthonba — pihenőre. Az intézetek vezetői pedig ilyenkor számolnak be „az iskolai értesítő“-kben az évi saféarkodásról: intézet erkölcsi és anyagi viszonyairól, a tanártestület működéséről, a tanulók előhaladásáról. Az értesítők pedig halmazával özönlének ilyenkor a szerkesztősegekte, mindenike egy adat és többnyire örvedetes adat Magyarország művelődéséhez, kultura-jához. Az eddig beküldött iskolai értesítők a következők: a dési áll. segélyezett polg. leányiskoláé, a dési iparos tanoneziskoláé, a dési községi elemi leányiskoláé. Mindhármak Daday István h. igazgató szerkesztette kiváló gondai és jeles paedagógiai érzékkel. Polgari leányiskolánk immár 30 éves múltja pillanthat vissza, mely multnak történetét adja elő az igazgató gondos egybeállításban.

— **Az ipari hitelszövetkezet tagjai figyelmébe.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a honvédelmi és kereskedelmi miniszter leirata értelmében értesíti az érdekelt iparosokat, hogy a m. kir. honvédség 1905. évi szükségleteiből 20000 pár bakkancs és 10000 pár könnyű cipő a hazai kisiparosok útján fog beszereztetni. A bakkancsok páronként 10 (tiz) korona 56 fillérben, a könnyű cipők páronként 8 (nyolcz) korona 80 fillérben van megállapítva. Pályázhatnak magánosok és alkalmi szövetkezetek. Az egy koronás bélyeggel ellátott ajánlatok ott, hol ipartestület van — oda, különben közvetlen kamaránkhoz nyújtandók be, hogy az ajánlatok legkésőbb f. évi július hó 15-ig hivatalunkhoz okvetlen beérkezzenek.

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Sz. 10—1904.

D. k. e. b. v.

Valamennyi dési közös erdőbirtokos urnak.

A dési közös erdőbirtokosság rendkívüli közgyűlését **folyó évi augusztus hó 28-ára**, illetőleg, ha kellő számu tag akkorra nem jelenne meg, ugy **szeptember hó 11-én délelőtt 11 órára**, a városház tanácskozási termébe, ezennel összehívom.

Dés. 1904. július hó 2-án.

Vásárhelyi Boldizsár,
köz. erdőbirt. elnöke.

T Á R G Y:

1. Az újabb erdőtörvények értelmében módosított alapszabályok előterjesztése, tárgyalása, megállapítása.
2. Választmány javaslata arra nézve, hogy jövőre az eddigi rendszertől eltérőleg, ne ölbe, hanem méterekben eszközöltessék a tűzifa vágatása.
3. Indítványok, melyek a szabály értelmében a gyűlést megelőzőleg az elnökhöz 15 nappal előbb írásban beadattak.

Isáky K. Gábor,
köz. erdőbirt. jegyző.

1—2

Sz. 6053—1904.

Pályázati hirdetmény.

Dés város hatóságánál egy segéd- és kezelőszemélyzethez tartozó irnoki állás üresedett meg.

Ezen állással nyugdíjogosultságon kívül évi 800 korona törzsfizetés és 240 korona lakbér illetmény van egybekötve.

Midőn ezen állásra, mely választás után élethossziglan lesz betöltve, pályázatot hirdetek, felhívom mindazokat, a kik elnyerni óhajtják, hogy kellőleg, illetőleg iskolai, erkölcsi, esetleg szolgálati bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a **folyó évi július hó 20-ig** bezárólag hozzám adják be.

Désén, 1904. évi június hó 28-án.

Bándy György,
alispán.

Pénzkölcsönt

közvetíték a legnagyobb discretio és legelőnyösebb feltételek mellett **katonatiszteknek, állami, megyei, városi és magántisztviselőknek, továbbá tanítók és papoknak is**, fizetés- és nyugdíjeljegyzésre

20 évi törlesztés mellett, 7 százalékra.

Allami alkalmazottaknak, gazdálkodóknak, iparosoknak és minden hitelképes egyéneknek 200 koronától a legmagasabb összegig

Havi vagy $\frac{1}{4}$ évi törlesztésre

konvertálok birtok- és házkölcsönöket 10—65 évi előnyös törlesztéssel vagy felcserélem azokat 4 százalékos kölcsönre.

Radó Mihály, bankbizományos

Budapest, Szövetség-u. 11. Válaszbélyeg csatolandó.

Szám 527.

Felszólítás.

A gyulafehérvári katonai élelmezési raktár 2800 m³ kemény tűzifát és 2800 q. kőszent vásárol kereskedelmi szokás szerint. A beszállításnak helye a fenti raktárnak a várban levő saját faraktára, illetőleg széuraktára, vagy a katonai kórház a várban, még pedig a következő részletek szerint:

1904. évi augusztus és november hó végén 600-600 = 1200 m³, 1904. évi szeptember és október hó végén 800-800 = 1600 m³ kemény tűzifa, továbbá 1904. évi augusztus hó végén 200 q., 1904. évi október, november, december és 1905. évi január, február hó végén 250-250 q. = 1250 q., 1904. évi szeptember hó végén 350 q., 1905. évi március, április, május, június és július végén 200-200 q. = 1000 q. kőszent.

Ezen vételügylet alapja a fenti raktárnak irodájában betekinthető és hivatalosan kiállított, 1904. évi június hó 18-án keltezett szokványok füzete képezi, azon kívül a terjedelmesebb 507. számú és szintén 1904. évi június hó 18-án keltezett felszólítás is, mely utóbbi nyilvános kifüggesztés által a fenti raktár kerületében levő po-

litikai és városi (községi) előljárásiágoknál, katonai és honvéd-állomás parancsnokságoknál közhírré lesz téve.

A szokványok füzete 16 fillérért megkapható. Ajánlatok levél alakjában **1904. július hó 11-én délelőtti 10 óráig** beadandók.

Az eladó az összes szükségletből kisebb részmennyiséget is ajánlhat, még pedig a tűzifánál 100 m³-ig, a kőszennél pedig 100 q. ig.

Gyulafehérvár, 1904 június hó 18-án.

A gyulafehérvári cs. és kir. élelmezési raktártól.

Hirdetmény.

A közös erdőbirtokosság erdőterületén a vadászati jog ez év augusztus hó 1-től egész 1907. augusztus hó 1-ig azaz három évig, a városháza nagytermében **e hó 9-én d. e. 10 órakor** tartandó árverésen ki fog adatni.

A feltételek alólirottól megtekinthetők.

Dés, 1904. július hó 2-án.

Gőczy Károly,
pénztárnok.

Legolcsóbb könyvnyomdai és könyv-

kötészeti munkák: Désen Rákóczi-tér

DEMETER ÉS KISS

könyvnyomdájában DÉSEN könyvkötészetében

mindennemű könyvnyomdai munkák,
u. m. hirdlapok, könyvek, füzetek, rova-
tos ivék, nagyválasztéku és legszebb
tánczvigalmi és

menyegzői meghívók,

eljegyzési kártyák, gyászlapok, név-
jegyek a legolcsóbb árban felvételnek
s pontosan és izlésesen elkészítettnek.

minden e szakba vágó munkák, u. m.
hivatalok, pénztárak, kereskedelmi
és ipari vállalatok, iskolák, könyvtárak
részére szükséges

KÖNYVEK KÖTÉSE,

használt könyvek újra kötése és javi-
tása a legolcsóbb árban felvételnek és
legszebb kivitelben eszközöltetnek. —

FÜRDŐIDÉNY MEGNYITÁS
a sztojkai gyógyfürdőben június hó 15-én.

Fürdőidény június hó 15-től szeptember hó 15-éig.

Június 15-től július 1-ig, augusztus 25-től szeptem-
ber 15-ig a szobaárakból 30% engedmény adatik.

Sztojkafürdő idegbajosok és üdülők részére legalkalmasabb klimatikus gyógyhely, fenyves erdőkkel borított hegyekkel körülvéve. — 360 m. magasságban a tenger színe fölött. — A sztojkai gyógyforrás lugos sós ásványvize orvosi tekintélyek állítása szerint, kitűnő hatású gyógyviz és mint közkedvelt természetes ásványviz országszerte ismeretes.

Csodahatásu mindennemű gyomor-bajoknál! — Czukorbetegségeknek spe-
cialis gyógyszer! — Női bajoknál a sztojkai ásványviz páratlan!

GYÓGYTÉNYEZŐK: fürdő-, ivó-, belélegző-gyógymód. Van hidegvízgyógyintézet és savó-
kura. A sztojkai ásványviz, mint élvezeti ital borral és gyümölcszörppel vegyítve, igen kel-
lemes és egészséges. — A vendéglő kezelését egy jóhírnévű vendéglős vette át. — Ki-
tűnő magyar és francia konyháját személyes felügyelete alatt fogja vezetni; valamint a
betegek részére a fürdőorvos rendelete szerint, külön gondnal, gyógymód szerinti ételeket
készít. — Gondoskodva van valódi, tisztán kezelt borokról. Az étel és italművek árara
és jó minőségére felügyel, valamint kíváncsra bővebb felvilágosítással szolgál s fürdő-
prospektust díjmentesen küld a

Sztojkai gyógyfürdő és ásványviz bérletigazgatósága Sztojkán, (Szolnokdobokamegye)

Vasutállomás: Dés—Galgó (Szolnok-Dobokavármegye). Nagy-Bánya (Szatmármegye).

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Désén kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében.

10—30

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában, Dés 1904.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.